

Grote koeien met functionele uiers en benen die zelden iets mankeren.

Dat is het type koe dat Bart en Myleen Cocquyt uit Zwevezele voor

ogen hebben bij fokkerij. Het exterieur is daarbij geen doel op zich.

'Met onze melkkoeien willen we in de eerste plaats geld verdienen.'

Aardappelen, bloemkolen en melkkoeien zijn hier de drie hoofdtakken.' Op hun gemengd bedrijf, gelegen in een gebied dat de overgang vormt naar de groentestreek in het hart van de provincie West-Vlaanderen, verbouwen Bart Cocquyt (37) en Myleen Baert (36) uit Zwevezele jaarlijks een areaal van ruim 100 hectare. Teelten als spinazie, wortelen, schorseneren en suikerbieten vullen er naast aardappelen en bloemkolen de traditionele ruwvoerproductie van gras en maïs verder aan. Deze laatste voorziet volledig in de ruwvoerbehoefte van ongeveer 55 melkkoeien en het bijhorende jongvee.

De combinatie grove groenten en melkvee lijkt op hun bedrijf goed te slagen. Met een 305-dagenproductie van 10.954 kg melk met 3,99 % vet en 3,24 % eiwit behaalde Bart Cocquyt het voorbije jaar een achtste plaats in de Vlaamse toplijst van de melkcontrolebedrijven.

Strikte selectie

Ondanks de sterke resultaten van hun koeien hechten Bart en Myleen bij de stierkeuze weinig belang aan de melkproductie en gehaltevererving. 'Het zou mij niets uitmaken als onze koeien morgen duizend liter melk minder zouden geven. Als

ze maar zoveel mogelijk probleemloos produceren', zegt Cocquyt, terwijl hij verwijst naar de drie honderdtonners op het bedrijf. Die redenering komt ook in het fokdoel naar voren, zodat vooral functionele kenmerken als een goed stel benen en een duurzame uier voorop staan bij de stierkeuze. 'We proberen grote koeien te fokken die gemakkelijk kunnen kalven en het gewoon goed doen in de stal zonder ziek te worden of iets te mankeren. Misschien is het streven naar grote en zware koeien nog een overblijfsel van de roodfokkerij dat in ons is blijven zitten na de omschakeling van rood naar zwart bij onze start begin jaren negentig. Maar koeien boven de 1,55 meter hoeven ook niet voor mij.' Tegenwoordig krijgen op dit bedrijf vooral de economische en financiële aspecten voorrang. 'Met onze koeien willen we in de eerste plaats geld verdienen. Het is niet ons hoofddoel om eerste te staan op de nationale prijsskamp in Brussel.'

Bart en Myleen Cocquyt: 'Proberen om steeds je eigen gedachte te volgen'

Om aan zijn fokdoel te beantwoorden maakt Cocquyt hoofdzakelijk gebruik van Canadese en Amerikaanse stieren. De bloedlijnen van de koeien zijn achtereenvolgens getekend met stieren als Starbuck, Bell, Blackstar, Cleitus, Broker en de jongere Grand, Aerostar, Jed en Cubby. De huidige koeienpopulatie toont een divers

vaderbeeld met een aantal dochters van onder andere Jolt, Storm en James. Deze grote verscheidenheid valt voor een deel te verklaren door het vervangingsbeleid. Slechts vier tot vijf vaarzen blijven na het kalven op het bedrijf terwijl de rest zich bij andere veehouders mag bewijzen. 'Enkel de beste dieren mogen hier blijven', klinkt het. 'We proberen na verloop van tijd enkel het adellijke volk over te houden. Alleen op die manier kunnen we voor onze afnemers goed fokmateriaal garanderen.' Op dit moment gebruikt Cocquyt stieren als Gibson, Allen, Cousteau, Rubens, Tribute en een aantal Jurorzonen. 'Door de combinatie van bepaalde lijnen telen we soms nauw in. Het gebeurt dat we dieren in de vierde graad intelen. Eigenlijk gaan we tot op de rand af, maar tot nu toe leverde ons dat weinig slechte ervaringen op. Integendeel, op die manier kun je soms sneller vooruitgaan.'

Eigen weg bewandelen

Niet alleen wat de fokkerij betreft stippelde Bart Cocquyt nauwkeurig zijn eigen richting uit. Ook op het vlak van het management baande hij zich door de jaren heen een eigen weg. Zo koos hij ruim tien jaar geleden bij de bouw van een nieuwe melkveestal bewust voor een potstal. Op die manier wilde hij in de eerste plaats een goed comfort voor zijn koeien garanderen. 'In mijn ogen kan het nooit de bedoeling zijn om een koe te fokken naar je stal. Als melkveehouder moet je een stal vooral richten naar de koeien toe', vindt Cocquyt. Deze huisvestingsvorm bevalt hem inmiddels

erg goed. 'In het begin was het even wennen, maar wanneer je weet hoe ermee om te gaan valt dit systeem goed mee. Vooral voldoende strogebruik en het op gerichte tijdstippen leeghalen van de mestput zijn belangrijk om sterke resultaten te halen met dit staltype.'

Maïs, bierbostel en aardappelsnippers vormen in de zomer de belangrijkste bestanddelen van het rantsoen. In die periode probeert Bart de krachtvoergif te beperken. Het rantsoen in de winter is een samenstelling van voordroogkuil, maïs, perspulp, bierbostel en een eiwitkern op basis van raapzaad, maïsgluten en soja. Het krachtvoer wordt verdeeld via een krachtvoerbox. 'Het voorbije jaar hebben we de totale krachtvoergif laten uitrekennen', vertelt Bart. 'Uit die berekening bleek dat we per koe per jaar nog geen duizend kg krachtvoer verstrekken.' In tegenstelling tot vele andere bedrijven vervoert Cocquyt geen traditioneel krachtvoer maar een mengsel van enkelvoudige producten met graan als hoofdbestanddeel. 'Als gevolg van de overgang naar dit ruwe mengsel van krachtvoerbestanddelen zagen we het eiwit in de melk toenemen.'

Het aandeel maïs probeert hij niet te hoog te laten oplopen in het rantsoen. Naar zijn mening is goed gras een veel betere ruwvoercomponent. 'Verschillende veehouders geven graag veel maïs aan hun dieren. Maïs is een gemakkelijke vrucht', beredeneert Cocquyt. 'Met gras is dat al heel wat anders. Daar komt veel meer zorg aan te pas en de kwaliteit is veel moeilijker te sturen.' Jaarlijks wordt op zijn bedrijf 35 hectare gras ingekuuld, bijna volledig afkomstig van de eerste snede. Naast het gras van het blijvend grasland, maait Cocquyt jaarlijks een aantal hectare Italiaans raaigras. 'Al jaren kies ik een tetraploïde soort voor de tussenteelt bij maïs. Deze soorten zijn doorgaans iets duurder, maar de kwaliteit ligt tegelijk een stuk hoger.' Enigszins matigend vervolgt hij: 'Het kan heel goed zijn dat dingen die hier meevallen op een ander bedrijf niet werken. Of het nu over het kiezen van maïsrassen, grasrassen, stieren of een staltype gaat, als veehouder moet je in de eerste plaats proberen om je eigen gedachte te volgen.'

Annelies Debergh

De rustig grazende honderdtonner Dons (v. Cubby), geflankeerd door Lindydochter Nathalie en Esquimaudochter Rosalie van de Vosseput

Comfortabele koeien

Bart Cocquyt: 'Een stal bouw je voor je koeien, je koeien fok je niet naar de stal'

